

Sygn. akt I KS 1/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

Protokolant Anna Kuras

w sprawie **M. S.**

oskarżonego z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (j.t. Dz. U. z 2021r. poz. 2057)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 lutego 2022r.

skargi Prokuratury Regionalnej w [...]

od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 października 2021r., sygn. akt XVII Ka [...], uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 26 marca 2021r., sygn. akt III K [...]

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. w postępowaniu odwoławczym

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 26 marca 2021r. w sprawie sygn. akt III K [...] oskarżonego M. S. uznano za winnego tego, że:

- w dniu 25.07.2018r. w P., pełniąc funkcję członka zarządu H. [...] sp. z o.o. z/s w P., przekazał do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej SA z/s w W. nieprawdziwą informację gospodarczą o niespłaconym przez P. [...] z/s w P. wobec H. [...] sp. z o.o. w P. zobowiązaniu w kwocie 1.851,08 zł.

tj. popełnienia przestępstwa z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.

Za tak opisany i zakwalifikowany czyn wymierzono oskarżonemu karę 2.000,- zł grzywny.

Orzeczenie to zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając mu błędy w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, które wpłynęły na treść wyroku, to jest:

1) błędne przyjęcie, że oskarżony nie zareagował na otrzymane wezwanie do usunięcia omyłkowego wpisu w KRD, podczas gdy w rzeczywistości omyłkowy wpis został przez oskarżonego niezwłocznie usunięty, co wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,

2) błędne przyjęcie, że oskarżony miał świadomość lub co najmniej godził się z tym, że przekazywane do KRD dane są nieprawidłowe – pomimo braku jakichkolwiek dowodów na taką okoliczność.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono także obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, to jest przepisu art. 5§2 k.p.k. poprzez dokonanie ustaleń niekorzystnych dla oskarżonego na drodze czystego domysłu i art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasad prawidłowego rozumowania przy ocenie dowodów poprzez wyciągnięcie wniosków o stanie świadomości i woli oskarżonego w chwili przekazywania danych do KRD na podstawie późniejszych – nadto błędnie ustalonych – wydarzeń, to jest rzekomego niezareagowania na żądanie usunięcia wpisu.

Podnosząc powyższe apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 1 października 2021r., w sprawie o sygn. XVII Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

Wyrok ten skargą zaskarżyła Prokuratora Rejonowa w P..

W skardze zarzucono:

- naruszenie przepisu art. 437§2 k.p.k., polegające na uchyleniu wyroku sądu I instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, gdy nie zaistniały przesłanki określone w art. 439§1 k.p.k. i art. 454 k.p.k., a nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, gdyż uwzględnione zarzuty apelacji dotyczą oceny przeprowadzonych dowodów, zaś wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania zawierają zalecenie uzupełnienia postępowania.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i w tej części o przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumentacja przedstawiona przez skarżącego w zarzucie i uzasadnieniu skargi jest zasadna.

Sąd Odwoławczy wskazał co prawda w uzasadnieniu swego wyroku na przesłankę z art. 437§2 k.p.k. – konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości – lecz twierdzenie o potrzebie tak szerokiego powtórzenia postępowania dowodowego nie wynika z pozostałej treści tego uzasadnienia. W sprawie nie zachodzą też przesłanki z art. 439§1 k.p.k. i art. 454 k.p.k.

Jak natomiast podniesiono w tym uzasadnieniu, postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie nie wymaga powtórzenia, w zakresie przeprowadzonych dowodów, wymaga natomiast, w ocenie Sądu Okręgowego uzupełnienia i ponownej oceny. Jak wskazano w pkt. 3.1. formularza tego uzasadnienia *„Sąd I instancji ustalił między innymi, że w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty radca prawny pismem z dnia 6 sierpnia 2018r. poinformował, że pokrzywdzona nie ma*

żadnych zaległości wobec firmy oskarżonego, (...) pomimo wielokrotnego zwracania się w tej sprawie do H. [...] do dnia 29 stycznia 2019r. (data zawiadomienia o przestępstwie) przedsiębiorstwo pokrzywdzonej figurowało w KRD, (...) zdaniem Sądu jednak „należy zauważyć, że sam fakt wysłania odpowiedzi na wezwanie do zapłaty nie dowodzi tego czy, ewentualnie kiedy, pismo pełnomocnika pokrzywdzonej zostało odebrane, a okoliczności w nim podniesione stały się wiadome oskarżonemu”.

Powyższa konstatacja Sądu Okręgowego, choć niewątpliwie słuszna, nie wymaga powtórzenia już przeprowadzonych dowodów, lecz dokonania dalszych ustaleń co do faktu doręczenia tego pisma, ewentualnie czasu, kiedy to nastąpiło.

Potwierdza to ten Sąd wskazując, że „w swoich zeznaniach pokrzywdzona nie sprecyzowała również na czym polegało „wielokrotne zwracanie się do spółki” o wykreślenie informacji gospodarczych. Wypada zauważyć, że pokrzywdzona jednocześnie stwierdziła, że nie udało się nawiązać kontaktu telefonicznego, natomiast korespondencja była kierowana za pośrednictwem radcy prawnego i nie ma wiedzy, czy była odbierana, zakładała jedynie, że tak było. Sam fakt wysyłania korespondencji do firmy oskarżonego nie przesądza tego, kiedy została ona podjęta i oskarżony dowiedział się o zaistnieniu błędu, **należało zatem bardziej szczegółowo** (podkreślenie SN) **na okoliczność kontaktowania się z firmą oskarżonego przesłuchać pokrzywdzoną, jak również jej pełnomocnika oraz wezwać go do przedłożenia dokumentów obrazujących korespondencję z firmą oskarżonego i świadczących o dotarciu do firmy oskarżonego stanowiska pokrzywdzonej**”.

Poza powyższym, Sąd Odwoławczy wskazał jedynie, że „**dążąc do bardziej precyzyjnych ustaleń**” (podkreślenie SN) dosłuchani powinni być A. K., jak również współnik oskarżonego – M. H..

Mając na uwadze powyższe przytoczenia, stwierdzić należy, że skarga oskarżyciela jest zasadna, i nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości. Nie została zatem spełniona żadna z przesłanek wskazanych w art. 437§2 k.p.k., pozwalających na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W sprawie nie istnieją żadne przeszkody, które nie pozwalałyby na uzupełnienie postępowania dowodowego w określonym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, niewielkim wszak, zakresie. Nie ma też żadnych przeszkód procesowych do wydania na etapie odwoławczym ewentualnego orzeczenia reformatoryjnego.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.